

שיא ריית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ט' | גיליון ת"ז | פרשת מטות מסעי תש"פ

073-3834583

התנאים והנאום בחז"ל הקודם

קול קהילתנו

יציאת השבת	כניסת שבת	ביתר - ירושלים ת"א - בני ברק לונדון בני יורק
21:02	19:10	
21:00	19:26	
22:23	20:49	
21:37	20:03	

הזמנים לפי שיטת ר"ת

שבת מברכים מנ"א

ר"ח מנ"א

ביום רביעי הבעל"ט

המולד:

יום שני בשעה 13:10, 151 חלקים

"מן הבאר הוא"

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

לא יחל דבריו ככל היוצא מפיו יעשה. נראה שבא לרמוז דרך נכונה אל המוכיח את ישראל, שלא יחל את דברו, היינו שלא יעשה את דבריו חולין בזה שלא ישמע למה שמוציא מפיו ולא יקיים את הדברים שהוא עצמו אומר, אלא יהיה מקיים בבחינת קשוט עצמך וכו'. וככל היוצא מפיו להוכיח את ישראל - יעשה אף הוא.

כ"ק מרן אדמו"ר ז"ע - תשמ"ג

הדוגמה האיטית של מוניח ישראל

לא פשוט הוא להיות איש דוגמה. כי קל ביותר להוכיח את הזולת מלהיות מוכיח בחן נפלא על ידי המעשים הטובים, המעשים המתוקנים, המעשים השלמים המוכיחים ומראים לכל רואיהם כי ניתן ואפשר להיות טוב בעולמו של הקדוש ברוך הוא, כאשר האדם שמוכיחים אותו רואה ומרגיש את אמיתות הכונה, ואת הכנות הגדולה המוקרנת מהאיש הכשר באמת המוכיח לשם שמים.

נאים הדברים ביותר למי שאמרם, כי רבינו הקדוש בעל הבאר יעקב ז"ע, אשר אמרנו בצילו נחסה בגלות החל הזה, היה מראה דוגמה טובה לכל אמרות השפר שנבעו מפיו, אם זה בלימוד התורה בהתמדה רבתי לאין שיעור, אם זה לכוון שכל מעשיו יהיו לשם שמים, אם זה בגינוני קדושה וטהרה מופלגים ביותר, עד אשר זה ספר תולדות אדם, מי שרוצה לעמוד על קצות דרכיו של אותו צדיק יחזה בין בתרי אמרותיו ודרשותיו, אפס קצהו יראה וכולו לא יראה, אך בבואה דבבואה מהדרת קדשו תגלה לפניו, כי לא חילל את דבריו לא עשה את דבריו חולין, אלא היה מקיים ועושה את כל אשר יצא מפיו.

יהי רצון שנזכה לאותה הארה גדולה, שהתוכחה לשם שמים שהחדיר בנו אותו זקן תשאר בלבנו באותה לחלוות קדושה שאין לה שיעור וערך, ונזכה להיות אנשים כשרים כרצונו יתברך.

וכבר פירש כבוד קדושת רבינו ז"ע את דבריו חכמינו הקדושים בגמרא (שבת ק"ה ע"ג) אמר רבי יוסי, מימי לא אמרתי דבר וחזרתי לאחורי, פירוש, שמימי לא אמרתי והוכחתי את זולתי, טרם חזרתי לאחורי, לעיין ולפשפש במעשי, האם הם שלמים בענין זה שעליו הנני עומד להוכיח. כי ראשית בדקתי בעצמי אם אני שלם בענין זה שעליו אני עומד להוכיח, ורק אחר כך באתי להוכיח לאחרים.

ונזה ביאר רבינו את פסוקי פרשת השבוע וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה', שדבר משה אל מנהיגי בני ישראל, הם ראשי המטות, אשר תפקידם לאמר ולהוכיח לבני ישראל את הדבר אשר צוה השם יתברך, ואמר להם 'לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה', היינו שישתדל המנהיג והמוכיח שלא יחלל המוכיח את דברו - דיבורו, בכך שידבר אל בני ישראל למעלה מן המדרגות שהוא עצמו עומד בהן, אלא ככל היוצא מפיו - להוכיח לאחרים, יעשה - קודם הוא בעצמו. ורק אחר כך ישתדל בהוכחתם של אחרים.

הדוגמה האיטית, היא חובתו של כל הורה ומורה, של כל מלאך הניצב על ראש דרך, שלא רק המסר שמועבר דרך הפה והלשון, אלא בעיקר וביותר, המסר הקדוש המועבר דרך המעשים המראים איך צריך להתנהג, ואיך תהיה ההנהגה הישרה של יהודי ההולך בדרך של הקב"ה.

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה'. איש וגו' לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה" (במדבר ל, ב, ג). בפסוקים אלו רמז רבינו ז"ע, דרך נחוצה בעבודת המוכיח את נשמות ישראל לתורה ולמצוות. לפני שחוגר את מתניו להוכיח את זולתו עליו לבדוק ולפשפש בעצמו היטב, אם הוא עצמו שלם בענין זה שעליו עומד להוכיח את חברו, וכמובא בגמרא (בבא מציעא קז ע"ג) "קשוט את עצמך ואח"כ קשוט אחרים", כי לפני הכל צריך האדם לתקן את עצמו, ורק את עצמו, וכאשר רואה שזכה להשלים את עצמו בדבר המסוים הזה, ורק אחר כך, יכול הוא ללכת ולהוכיח את האחרים.

ובענין הואיל רבינו ז"ע לבאר את ההלכתא של חכמינו הקדושים ז"ל, המובאת בגמרא (בבא מציעא לה ע"א) "המוציא מחבירו עליו הראיה", ולפי דרכנו יתבאר, שמי שרוצה להוציא מחבירו ענין מסוים, ורוצה לפעול עליו שיקיימו חבירו בפועל ממש, עליו להשתדל בכל עוז ותעצמות, שהוא בעצמו יהיה שלם בענין זה, ויוכל לשמש כראיה חיה לאותה הנהגה בדרך שעליה הוא מוכיח את חברו.

זהו פירוש חדש ובהיר לדברי חכמינו הקדושים (אבות פ"א משנה ט"ז): "אמור מעט ועשה הרבה", פירוש, שעשייתך צריכה להיות רבה יותר, הרבה יותר ממה שאתה אומר ומוכיח לאחרים.

דברות קודש

מנ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ליל שב"ק פרשת מסעי תשע"ד שבת מברכים מנהם אב

אשר עדיין לא באו לסוד ועומק הענין, להבין ולהשכיל, כי לא די בזה שאנשים צדיקים ונבונים, ידבנו לבם ומחשבתם להקמת המשכן, אלא, שגם עלינו האנשים - פשוטי העם, ג"כ מוטלת החובה הקדושה, לסייע באבלנו ובצערנו, בבנין המקדש, וכל זמן, שלא נדע מה נעשה, נחסרה חלקנו מאתנו, ובגין כך, נחשבת חוסר המעשה, כאילו שנחרבה בימינו, ולכן פסק הרא"ש (תחילת מס' ברכות) והביאו מרן המחבר להלכה (שו"ע או"ח סי' א, ג), ראוי לכל ירא שמים, שיהא מיצר ודואג על חורבן בית המקדש. בכדי שלכל ירא שמים, יהיה חלק נכבד בהחזרת עטרת בית מקדשינו ליושנה, ואם כל כלל ישראל - כולם כאחד ללא יוצא מן הכלל, יתאגדו בכונה אחת ויחידה, והיא, להצטער ולהתאבל על שנחרב היכלינו, בודאי ובס"ד, יראה ה' ללבנו, ונזכה במהרה, לבנין בית מקדשינו ותפארתנו.

ובפרט, בעיתים הללו, שהשכינה הק' מתגוללת באשפתות, ועדיין לא מצאה מנוח לכף רגלה, ונלקחה מאתנו עבודת הכהנים והלוויים, ומנועים אנו מלהקריב קרבנות חובותינו, שהיתה מכפרת עלינו יומם ולילה, כפי שגלוי וידוע לכל, שקרבנות התמידין, היו מכפרים על האדם, בכל עת ורגע, כיון, שתמיד של שחר, היתה מכפרת על עונות הלילה, ותמיד של בין הערביים, היתה מכפרת על עונות שביום, ועי"כ, היו ישראל נקיים מכל רבב, וכשמתבוננים בכל אלו הדברים, צריך האדם להיות יושב ומצפה ללא הרף מתי יבנה המקדש, ואז נזכה להשיג מעט דמעט, בגודל צער השכינה, וכפי המסופר בשם הרה"ק בעל הישמח משה זי"ע, שבערוב ימיו סח למקורביו, דכאשר יבוא לעולם העליון, ירעיש, ולא ינוח ולא ישקוט, עד שתבוא הגאולה, וסיים בכך, הרה"ק ר' מאירל מפרימשלאן זי"ע, שגם אותו משכו לגן עדן העליון, ע"י כינורו של נעים ומירות ישראל - ה"ה דוד המלך ע"ה.

ונסיים בדברי חיזוק מהמהר"ל מפראג, כמובא בספרו הק' נצח ישראל (פ"ט) וז"ל: בני קל חי, זרע אברהם, תולדות יצחק, צאצאי יעקב, אל יהא קטן בעיניכם התוחלת והתקוה [לגאולה] שהיא לזכות ולצדקה עולמית... ע"כ. הרי, שאף שעדיין לא זכינו לחזות בנחמת ציון ובבנין ירושלים, מ"מ, עצם הכמיהה והציפייה לגאולת השכינה, תחשב לנו לצדקה נצחית.

ואנו תפלתנו קדם אבוהון דבשמיא, שתבנה בית המקדש במהרה בימינו, ושם נשיר שיר חדש, וברננה נעלה ונקריב את קרבנות חובותינו, ותשרה שכינה במעשי ידנו, לעולמי עד, ע"י שנזכה לעלות לציון ברנה, יחד עם כל אחינו בני ישראל, כשמלך המשיח בראשינו, אמן.

עמך ישראל לשוב בתשובה שלימה... לא לנו ה', כי לשמך תן כבוד... ע"כ. חזינו מכל דא, עד היכן מתאוה ומתגעגע הקב"ה, להיות לו דירה בתוך בני ישראל, ולשכון בתוכה, וכמה סבל וצער מנת חלקו, על שעדיין לא בא על מקומו בשלום, בגין עונותינו הרבים.

וממילא, בכדי למעט חלקנו קט, בסבל וצער השכינה, נצטוינו מפי חז"ל לצפות ולייחל לישועה, כדארז"ל (שבת לא). אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין, אומרין לו... צפית לישועה, היינו, ששואלין לפניו, הגם, שאין בן דוד בא בדורך, ויתכן שלא בגיגן זה, כי אם בגין אנשי דורך, אולם, בוא ונראה, האם צער גלות השכינה העיקר כלל על לבך, ודבר זה יוכח, באם צפית לישועת ה' כל ימי חיך בעוה"ז. וחיובו לכך, מצינו בדברי רבינו ר' יצחק מקורביל בעל הסמ"ק בספרו (מצוה א) וז"ל: אמרו חכמים ששואלים לאדם... בשעת דינו צפית לישועה, והיכן כתוב מצוה זו... אנוכי ה' אלוהיך אשר הוצאתיך וגו', כשם שאני רוצה שתאמינו בי שאני הוצאתי אתכם, כך אני רוצה, שתאמינו בי שאני ה' אלוהיכם, ואני עתיד לקבץ אתכם ולהושיעכם וגו'.

וכבר הזכרנו בעבר (רעיון דרעיון מסות תשע"ד) דבריו המתוקים של הרה"ק בעל החתם סופר זי"ע (דברות ל' אב תקצ"ט) עפ"י מה שמובא בחז"ל (ילקוט שמוות) כשאתם זוכים אתם מונין לבנינו, וכשאי אתם זוכים, אתם מונין לחורבנו. וז"ל: הבכיה והצער של אבילי ציון המתאבלים על חורבנה - היינו בנינו, ובכל שנה בעת הזאת, כשמתקבצים לבכות על חורבנו, היינו יכונן וישים ירושלים תהלה בארץ, וכשיגמר זה הבנין, ירד למטה הבית בנוי ומשוכלל, עכ"ל. ולדבריו הק' יובן היטב, מה דמקשין העולם, על מאמר חז"ל (ירושלמי יומא א, א) כל דור שאינו נבנה [ביהמ"ק] בימיו, כאילו הוא החריבו. והלא, תחזינה עינינו, ותשמענה אזנינו, איך שצדיקי קמאי, קדושי עליון, ענקי הרוח, היו מצפים בכליון עיניים, ועשו מה שעשו, במסירות נפשם וגופם, למען כבוד שכינתו ית"ש, שתבנה בית מקדשינו ותפארתנו בחייהם, ואיך יתכן לומר עליהם, כאילו הוא החריבו, אתמהה, אלא ד"ל, דודאי - וללא צל של ספק קל, היו הקדושים אשר בארץ, עושים כל אשר ביכלתם, להביא לימות המשיח, והיו מצטערין ומתאבלים שנוטל כבודה ותפארתה מבית חיינו, ועי"כ גלתה השכינה ממעוננו, ובכך, זכו להמנות להיותם מבוני המשכן וכליו, אמנם, מעשיהם הק' לא היתה נחלת הכלל, כי אם ליחיד סגולה, יודעי בינה ושכל, ובזאת נחסרה העבודה התמה והנקיה, לגמרו של בניית בית מקדשינו ותפארתנו, וע"כ, נדרשת מאתנו עם בני ישראל,

איתא בפרשתינו בספה"ק עבודת ישראל להרה"ק מקאזניץ זי"ע ועכ"ל, א, וז"ל: וכבר הקדים לנו אדמו"ר ז"ל הנ"ל [ה"ה המגיד ממועזריטש זי"ע א] רמז בפסוק (איכה ג, ג) כל רודפיה השיגוה בין המצרים, דהיינו, כל מי שרודף להמליך את הבורא, יוכל להשיג יותר דוקא בימים אלו בין המצרים. ולולי דמסתפינא, היה אפשר להעמיס בדברי המלך, בהקדם מה דמובא בספה"ק ייטב לב (פרשת ויחי) ששמע מרבו וזקינה הרה"ק בעל הישמח משה זי"ע וז"ל: שמעתי ממורי זקיני זלה"ה [הישמח משה] ששמע ממורו הרב הקדוש מלובלין, שאמר צדיק אחד "מפי אליהו" לפרש המאמר (סנהדרין צו). אין בן דוד בא, עד שתכלה פרוטה מן הכיס, היינו, שלא יתפלל כלל כל אחד ואחד על צרכיו הפרטיים, מה שצריך לו לבדו, כי אם על הכלל כולו... דהיינו עבור גלות השכינה כביכול, והיינו שתכלה פרוטה - הפרטיות מכיס הלב, ע"כ. היינו, שכל עיקר בקשתינו ומאווינו בימים אלו, היא, להשיל מעלינו את כל הצטרותינו האישיים, וכל מגמתינו תהא אך ורק להשיב שכינתו לתוכינו, כי כך רצונו ית"ש.

וכן מצינו זאת להדיא בדברי חז"ל (תנחומא בחוקות ג) וז"ל: דבר אחר אם בחוקותי תלכו, מה כתיב שם (מ, יא) ונתתי משכני בתוכם, אם תקיימו מצותי, מניח אני את העליונים, וארד ואשכון ביניכם, שנא' (שמות כט, מה) ושכנתי בתוך בני ישראל, שעל מנת כן יצאו מצרים, שיעשו את המשכן ותשרה שכינה ביניהם, שנא' (שם מו) וידעו כי אני ה' אלוהיהם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים, לשכני בתוכם, ואם יעשו רצוני, אין שכינתי זה מביניהון, לָמָּה, אמר רבי אמי, נתאוה הקב"ה כשם שיש לו דירה למעלה, שהיא לו דירה למטה, ע"כ. וכה הם דבריו המבהילים הנכתבים בתנא דבי אליהו (פרק לא) מעיד אני עלי שמים וארץ, שהקב"ה יושב ומצפה להן לישראל, יותר ממה שמצפה האב לבנו והאשה לבעלה, שיעשו תשובה כדי שיגאל אותם ויבנה להם בית המקדש... והוסיף להשתפך ע"כ, הרה"ג רבינו חיים פלאגי זי"ע, וז"ל: האמנתי כי אני אדבר, שבכל פעם שאני קורא המאמר הנכבד הזה, עיני עיני יורדה מים, איך יתכן שמלך הכבוד אלוהי עולם השי"ת... יושב ומצפה לנו שנחזור בתשובה, כדי לעשות טובה עמנו וכל טובות שבעולם... ואם בבנו חביבו יארע שלעת ערב איחר מלבווא... אזי האב עיניו כיונים משגיח מהחלונות... מתי יבוא לביתו, וכן אשה שהלך בעלה למדינת הים, כמה צער מגיע לה עד שתראה בעלה... ואם הקב"ה סובל שיעור זה הצער עלינו... מה אנחנו יושבים בתרדימה גדולה כזאת... אהה ה' אלוהים, תן בלב

מזרא מקדש

מתוך הספר הנפלא
"הליכות עולם-שבת קודש"

סעיף י"ג

באדיבות מכון דבר חיים - מורשת רבוה"ק לבית נדבורנה

בעקבות דברי אלוקים חיים שזכינו לשמוע מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בענין חומר האיסור בשעת התפילה ומזרא מקדש

ג. רבינו הקפיד מאד על אלו הסבורים לנצל זמנים שבאמצע התפילה כדי לעיין בספרים, ואף לא בהתחלת התפילה, ועל אחת כמה וכמה בזמן חזרת הש"ץ וקריאת התורה (שהוא חיוב לכל אחד, ונפסק להלכתא שאין לעסוק בשום דבר אחר בזמן זה)^[1]. כמה פעמים התריע על כך ברבים ש'זמן תורה לחוד וזמן תפילה לחוד'^[2].

[1] עי' בספר ווי העמודים - פרק חמישי: גם שערוריה ראיתי..., וראיתי קצת בני אדם שלומדים הפרק משניות בשעת התפילה עינו אחת במשניות ועינו אחת משוטט במחשבתו על ענין הלימוד להתחבר התפלה והלימוד, ובאמת לא צדקו שניהם יחדו ולא קרב זה אל זה. וכמה פעמים הייתי גוער להולכים בדרך הזה כי זמן תורה לחוד וזמן תפילה לחוד. ולכן מן הראוי למחות ולגער באלה אנשים העושים כן, כי הלימוד זה הוא שלא לשמה, רק יקרא הפרק בביתו או קודם התפלה, ובזה תהיה התורה והתפלה מקושרת ומאוחדת כשלהבת קשורה בגחלת. וע"ע שם ווי העמודים פרק י': גם בזה רגיל אני למחות לאותן אנשים המתפללים תחנונות ובקשות בעת שהשליח ציבור חוזר ומתפלל תפלת י"ח כי בודאי מה שבקשו לא ניתן להם ומה שבידם ניטלה מהם, רצוני לומר כי המוסכם מכל הפוסקים כששליח ציבור חוזר ומתפלל י"ח יש להקהל לשתוק ולענות אמן ולכוין לברכות שמברך החזן, ומי שאינו נזהר בזה מה שבידו ניטלה הימנו ומה שביקש בשאר תחנונות לא ניתן לו כי בא זה ואיבד את זה. ע"כ. ועי' בספר "פתח עינים" להחיד"א ז"ל זה לשונו: ובכלל זה לומדי תורה המפללים בשעת התפלה ומבלבלים את הקהל בצעקתם דלא יאות עבדי אף על פי שתלמוד תורה כנגד כולם אמרו חכמים ז"ל זמן תורה לחוד וכו' ועוד שיקחו עמי הארץ קל וחומר מהם ולא יחשבו גם כן לשמוע התפלה מן השליח צבור. והובא בכף החיים או"ח סי' ח'. ואמנם הרב חיד"א בקשר גודל, סימן יח אות ט כתב, וז"ל: "אין ללמוד בעת חזרת הש"ץ ועיין לקמן דין כא", ע"כ. ועי' ערוך השלחן קמו, נ; מימינו לא ראינו ולא שמענו שאפילו היותר גדול בתורה ילמוד בשעת קריאת התורה.

[2] ומן הענין לצטט משיחת קדשו בדברי התעוררות ער"ח סיון תש"ע, וז"ל: "ככל שב"ה ביהמ"ד ושאר מקומות התורה משתפרים, הולכים ועולים בס"ד, ולמרות מה שעוררנו כעת הן אודות ענין התורה והן אודות ענין התפילה אין הכוונה שילמדו באמצע התפילה, שיש נוהגים - מנהג שהוא שלא כמנהג - שכאשר באים לביהמ"ד, מתי ובאיזה שעה שבאים, קוקט מען נאך אריין און א ספר דא און א ספר דארט, און מיט'ן דאווענען, ב'ויברך דוד", וב'נשמת", אז כבר מתחילים לומר א יידיש ווארט. זמן תורה לחוד וזמן תפילה לחוד. עכ"ל. יצוין שבימים לאחר מכן נענה רבינו לא' ממקורביו ואמר שכבר שלושים שנה מתאפק מלהוכיח על זה. מפי הר"ר מאיר קלפנר הי"ו.

אמנם באותם רגעים ביני לביני שבהם ממתנינים לחזרת הש"ץ ואין מתפללים, אותם ראה כראויים לניצול שיש בו ברכה ותועלת. וכך הדרך פעם רבינו את אחד הבחורים: "בוא ואראך מה כוחה של דקה אחת. סיימת תפילת שמונה עשרה והש"ץ עדיין לא התחיל בחזרת הש"ץ. יש לך דקה או שתיים ואתה נוטל ספר ומעיין בו. זה לא רק שהרווחת דקה של לימוד, שאיננו יכולים לשער את ערכה וסגולתה, אלא שיתכן שבאותו רגע זכית לראות דבר תורה שלא תראהו לעולם. כל ימין עלי אדמות לא תגיע לאותו ווארט, שרק בהזדמנות זו יכולת לקנותו. משמים סובבו שיבוא ספר זה לידך, כדי שתנצל את ההזדמנות ותהגה בו בדקה הבודדת שניתנה לך". מרשימות הרה"ג רבי יצחק לנדמן שליט"א.

ועי' בקו' זמן שמחנתו, רשימות הרה"ג אברהם מרדכי לנדמן שליט"א: מעולם לא היה מונח על הסטנדר של רבינו בשעת התפילה, עוד ספר לעיין בו בשעת התפילה.

מספר הרה"ח ר' אשר אייזנבך שליט"א: במוצאי שבת אחד נכנסתי אל הרבי בעת קבלת קהל, שאל אותי הרבי האם היית בתפלת שחרית היום בבוקר, אמרתי לו בוודאי, שאל אותי מתי באת, אמרתי לו תיכף אחר ברכות, שאל אותי עוה"פ היית בביהמ"ד, אמרתי כן, אמר הסתכלתי ולא ראיתי אותך, נזכרתי ואמרתי לו שאתמול בלילה היה לי איזה שאלה בהלכה והחלטתי היום בבוקר לילך ולחפש בספרי הפוסקים מה דינו, ע"כ הלכתי להסתכל והיה איזה ספר בביהמ"ד שמדבר מהני הלכות, ולא מצאתי הספר הלכתי להשטיבל צמוד לביהמ"ד לחפש הספר, ועיניתי בכל הנושא - הספר היא פסקי תשובות, ושם מביא כל מיני פוסקים והלכות ע"כ לקח לי הרבה זמן, ופתאום שמעתי הקדיש של ישתבח רצתי לביהמ"ד, ואמרתי שלעולם הייתי בביהמ"ד אכן היית. אמר לי הרבי זה אינו נקרא שהיית בביהמ"ד, זמן תורה לחוד וזמן תפילה לחוד, בכל השבת אין לך זמן לברר ההלכה בדיוק בזמן התפילה צריכים לברר? ובכלל מה זה להסתובב בחוץ בעת התפילה צריכים לדעת שעומדים לפני הרבון כל העולמים, והיה לי שיחה שלימה בענינים אלו.

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

"ניין טעייג אין בישטנא"

המצב בעולם לא נותן להגיע לרבה ר' מרדכ'ה שכידוע הבטיח שכל מי שיבוא בתשעת הימים יראה ישועות וכבר אלפים נושעו.

שליח מיוחד ייסע עבורכם השנה בתשעת הימים ויזכיר את שמותכם ושמות משפחתכם ובקשותיכם בפרטות במחיר של 50 ₪ בלבד לקוויטל.

כמ"כ במחיר של 100 ₪ יזכיר את שמכם גם בקברו של בעל אור שבעת הימים הבעש"ט הקדוש וכן בקברו של ר' מאיר מפרמישלאן.

למסירת שמות ניתן לפנות ליעקב שטרנברג בטל' 058-3268755 או במייל 7457324@GMAIL.COM

אויס געפועלט אלעס גוטי!

הפדיון הבן לנכד הרה"צ שמשון גולדמן שליט"א, בן לחתנו הר"ר משה מרדכי שטרן הי"ו בן הרה"צ שמואל אליעזר שטרן שליט"א.

ביום רביעי פר' מטות מסעי, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת הברית לבן הרה"ח שלמה קובלסקי הי"ו. כ"ק מרן רבינו שליט"א כובד בסנדקאות.

ביום שלישי פר' בלק, התקיים בקודש פנימה שמחת הווארט לרגל אירועי החתן שמעון גרשטנקורן ני"ו, בן הרה"ח אברהם אהרן הי"ו, עב"ג בת הרה"ח יצחק דוד ירט הי"ו. רבינו שליט"א שתה לחיים ובירך את בני המשפחה ברכות לרוב.

ביום חמישי פר' פנחס, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת

מזלא טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו שהשמחה במעונם

הרה"ח יהושע בנימין פאלק הי"ו לרגל שמחת הולדת הנין

הרה"ח זושא עקשטיין הי"ו לרגל שמחת אירועי הנכד

הרה"ח אהרן שלום פאלק הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"צ יוחנן קליינמן שליט"א לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח נפתלי שנקר הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח חיים מרדכי עקשטיין הי"ו לרגל שמחת אירועי הבן

הרה"ח שלמה קובלסקי הי"ו לרגל שמחת הולדת הבן

הרה"ח יעקב קליינמן הי"ו לרגל שמחת הולדת הבן

הר"ר חיים מרדכי פאלק הי"ו לרגל שמחת הולדת הבן

יה"ד שייבו לראות מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה

כעתירת

קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

נדבת ידידנו הנכבד הרה"ח שלמה קובלסקי הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת הבן שיחי'

יה"ד שייבו לזכות רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח מתוך כבוד.

שמחת בית נדבורנה ביתר

דעעש

שמחת נישואי בת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א יום ד אור ל"ח חשוון תשפ"א

בס"ד

"קול רינה וישועה באהלי צדיקים"

לקהל אנ"ש די בכל אתר ואתר הע"י.

בהגיע עת דודים - שמחת הכלולות של בת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, זכות היא לנו להשתתף ולקחת חבל בשמחת בית אדוננו מורינו ורבינו שליט"א, להגיש כולנו כאחד "דורון דרשה" אל מול פני הקודש, להכתב ולהזכר באגודה אחת ב"קוויטל הכללי" להעלות לזכרון לטובה ולברכה לישועה ולנחמה בעת מעמד החופה.

הננו להזכיר לכל מי שעדיין לא הצטרף, שבימים הללו ניתן עדיין לפנות להעוסקים במלאכת הק' ולהכתב בקוויטל הכללי.

קהל אנ"ש ידידנו ואוהדינו יזכו להשתתף ב"פדיון נפש"

בסך 1800 ש"ח

נא ליצור קשר עם הנציגים:

הר"ר מרדכי משי זהב הי"ו 054-8480233

הר"ר משה זופניק הי"ו 054-8456017

בברכה הוועדה המכינה